

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

“Kitartástokkal megmentitek lelketeket.” (Lk 21,19)

A halálból az életre

Jézus feltámadása egy olyan lépés volt, amelyet senki nem látott előre és egy olyan valóságot hozott mozgásba, amelyet senki nem tudott volna előre jelezni. Ez a tény adja számomra a reményt, hogy amikor nem látjuk a változást az életünkben, mégis ott van a munkában, Isten munkájában, egyelőre még láthatatlanul.

Számomra mindig van egy mély mondanivalója a húsvéti eseménynek, amelyhez évről évre visszatérhetek.

Elsősorban az, hogy ami Jézussal történik az misztérium. Annyit tudunk a történeti eseményekből, hogy Jézus eltűnik a sírból, majd újra találkozik a hozzá legközelebb álló személyekkel. Minden vallás hagyománya olyan titokban gyökerezik, amelyet nem mindig tudunk megérteni, beleértve azt is, hogy mi történik velünk, miután meghalunk. De egyet biztosan tudok: amíg életben vagyok, a feltámadást választani, megéri a kockázatot.

Ez az esemény képezi hitünk lényegét, tudjuk, hogy Krisztusban a halál legyőzhető és utat adhat az örök élethez. Ha erre emlékezünk egész évben, akkor enyhülést találhatunk bűneink terhe alól, és nagyobb örömet mindennapi életünk áldásaiban. Krisztus feltámadása okot ad számunkra, hogy ne csak a múltak éljünk, hanem éljük meg a reményt a jövőre nézve is, függetlenül attól, hogy milyen nehéz körülményekkel, gondokkal találjuk magunkat szembe.

Másodsorban, a feltámadás nem egy egyedi jelenség, hanem egy közösségi esemény. Nem egy olyan valami, ami csak Jézussal történik, hanem egy olyan esemény, amiben

mindannyian részt veszünk. Halála és feltámadása a résztvételen alapul. Az Ő útja lesz a mi utunk is. Nekünk is meg kell halnunk önmagunknak, a terveinknek, a vágyainknak, annak érdekében, hogy valami új fel tudjon emelkedni. Jézus feltámadásával mutatja erre az utat. Mutassunk könyörületet mások iránt, ahogy Krisztus is azt teszi irányunkba. Krisztus szeret bennünket – annak ellenére, hogy folyamatosan vétkezünk – és az Ő szeretetén keresztül tudunk átalakulni. Tudom, hogy gyarló keresztényként szinte lehetetlen elérni a feltétel nélküli szeretet eme szintjét, de nem adhatjuk fel, újra és újra próbálkoznunk kell, másolnunk kell Krisztus példáját, még akkor is, ha ez olykor lehetetlennek tűnik. A feltámadásban Isten üzen nekünk. A halálnak nincs hatalma a teremtés felett.

(folytatás az 4. oldalon)

5.
oldal

Lásd meg Istent mindenben (is)!

8.
oldal

Vegyük le maszkjainkat!

11.
oldal

Egy hivatás

Liturgikus útmutató

ÁPRILIS
1
SZERDA
Dán 3,14-20,91-92,95;
Dán 3,52-56; Jn 8,31-42
Isten elküldte angyalát, és megszabadította szolgáit

ÁPRILIS
2
CSÜTÖRTÖK
(Paolai Szent Ferenc)
Ter 17,3-9; Zs 104,4-9; Jn 8,51-59
Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszlek

ÁPRILIS
3
PÉNTEK
Jer 20,10-13; Zs 17,2-7; Jn 10,31-42
Kirágdja az Úr a szegény ember életét a gonoszok kezéből

ÁPRILIS
4
SZOMBAT
(Szevillai Szent Izidor)
Ez 37,21-28; Jer 31,10-13; Jn 11,45-56
Megszabadít az Úr, és egy néppé tesz

ÁPRILIS
5
VASÁRNAP
VIRÁGVASÁRNAP
(Ferrer Szent Vince)
Iz 50,4-7; Zs 21; Fil 2,6-11; Mt 26,14 - 27,66
Nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg, mert az Úr megsegít

ÁPRILIS
6
HÉTFŐ
Iz 42,1-7; Zs 26; Jn 12,1-11
Benned ajándékozom meg világossággal a nemzeteket

ÁPRILIS
7
KEDD
(De la Salle Szent János)
Iz 49,1-6; Zs 70; Jn 13,21-33,36-38
Szolgám vagy, hogy eljusson szabadtásom a föld határáig

ÁPRILIS
8
SZERDA
Iz 50,4-9a; Zs 68,8-34; Mt 26,14-25
Az Úr megsegít engem, ezért nem maradok gyalázásban

ÁPRILIS
9
CSÜTÖRTÖK
NAGYCSÜTÖRTÖK
Kiv 12,1-8,11-14; Zs 115; 1Kor 11,23-26;
Jn 13,1-15; Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg!

ÁPRILIS
10
PÉNTEK
NAGYPÉNTEK
(Szent Ezekiel) Iz 52,13 - 53,12; Zs 30;
Zsid 4,14-16; 5,7-9; Jn 18,1 - 19,42
A mi vétkeink miatt kapott sebeiket, bűneink miatt törték össze

ÁPRILIS
11
SZOMBAT
NAGYSZOMBAT
(Szent Szaniszló)

ÁPRILIS
12
VASÁRNAP
HÚSVÉT

(Szent I.Gyula)
ApCsel 10,34a,37-43; Zs 117; Kol 3,1-4;
Jn 20,1-9; Jézust megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt

ÁPRILIS
13
HÉTFŐ
(Szent I.Márton)
ApCsel 2,14,22-32; Zs 15; Mt 28,8-15
Jézust feltámasztotta Isten, aminek mi tanúi vagyunk

ÁPRILIS
14
KEDD
(Szent Tibor)
ApCsel 2,36-41; Zs 32; Jn 20,11-18
Jézust, akit keresztre feszítettek, Krisztussá tette Isten

ÁPRILIS
15
SZERDA
ApCsel 3,1-10; Zs 104,1-9; Lk 24,13-35
A názareti Jézus nevében kelj föl, és járj!

ÁPRILIS
16
CSÜTÖRTÖK
(Soubirous Szent Mária Bernadett, Szent Labre Benedek)
ApCsel 3,11-26; Zs 8; Lk 24,35-48
Az élet fejedelmét megölték, Isten azonban föltámasztotta

ÁPRILIS
17
PÉNTEK
ApCsel 4,1-12; Zs 117; Jn 21,1-14
Nincsen üdvösség senki másban, mint Jézus Krisztusban

ÁPRILIS
18
SZOMBAT
ApCsel 4,13-21; Zs 117; Mk 16,9-15
Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, amit láttunk és hallottunk

ÁPRILIS
19
VASÁRNAP
HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA (Az isteni irgalmasság vasárnapja)
ApCsel 2,42-47; Zs 117; 1Pét 1,3-9; Jn 20,19-31; Állhatatosan kitarot-tak az apostolok tanításában és közösségében

ÁPRILIS
20
HÉTFŐ
ApCsel 4,23-31; Zs 2; Jn 3,1-8
Megtelték mindnyájan Szentlélekkel, bátran hirdették az igét

ÁPRILIS
21
KEDD
(Szent Anzelm)
ApCsel 4,32-37; Zs 92; Jn 3,7-15
Nagy erővel tették bizonyosságot az Úr Jézus feltámaszásáról

ÁPRILIS
22
SZERDA
Nagyböjt 4. vasárnap
1Sám 16,1b,6-7,10-13a
Zsolt 22 Ef 5,8-14
Jn 9,1-41 rövidebb: Jn 9,1,6-9,13-17,34-38

ÁPRILIS
23
CSÜTÖRTÖK
Szent Adalbert
ApCsel 5,27-33; Zs 33; Jn 3,31-36
Atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akinek mi tanúi vagyunk

ÁPRILIS
24
PÉNTEK

(Szent György, Sigmaringeni Szent Fidél)
ApCsel 5,34-42; Zs 26; Jn 6,1-15
Örömmel távoztak, mert méltók voltak
gyalázatot szenvedni Érte

ÁPRILIS
25
SZOMBAT

SZENT MÁRK EVANGÉLISTA (ünnep)
(Szent Ervin)
1Pét 5,5b-14; Zs 88,2-17; Mk 16,15-20
Köszönt titeket Márk, az én fiam

ÁPRILIS
26
VASÁRNAP

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA
(Szent Anaklét, Szent Radbert)
ApCsel 2,14.22-28; Zs 15; 1Pét 1,17-21;
Lk 24,13-35; Jézust feltámasztotta Isten, mivel
lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt

ÁPRILIS
27
HÉTFŐ

(Szent Zita)
ApCsel 6,8-15; Zs 118,23-30; Jn 6,22-29
Isten nagy csodákat és jeleket tett a nép
között

ÁPRILIS
28
KEDD

(Chanel Szent Péter, Szent Teodóra,
Grignon Szent Lajos)
ApCsel 7,51 - 8,1a; Zs 30; Jn 6,30-35
Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!

ÁPRILIS
29
SZERDA

**SZIÉNAI SZENT KATALIN Európa társvédő-
szentje (ünnep)**
1Jn 1,5 - 2,2; Zs 102; Mt 11,25-30
Ha világosságban élünk, akkor közösségben
vagyunk egymással

ÁPRILIS
30
CSÜTÖRTÖK

(Szent V.Piusz, Takashi Nagai)
ApCsel 8,26-40; Zs 65; Jn 6,44-51
Ha teljes szívedből hiszel,
megkeresztelkedhetsz

Szent György

Szent György alakja körül számos történet és legenda kering.
Egyik ilyen történet szerint, amelyet szolgálja, Paszkratész, mint szemtanú ír le, György egy
Kappadókiából származó katonatiszt volt, aki anyja hatására lett kereszténnyé.

Dadianosz perzsa király üldözte, börtönbe vetette és szörnyű kínzásoknak tette ki.

Fogságában Krisztus egy látomás során tudtára adta, hogy szenvedései hét évig tartanak majd, és mindezen szenvedések alatt háromszor meghal és feltámad.

A kínzásokon kívül el kellett viselnie, hogy hatvan szeget verjenek a fejébe.

Egy másik történet szerint Diocletianus császár volt az üldözője.

Itt is számos kínzást szenved, de csak egyszer hal meg.

György tisztelete egyre nagyobb körben terjed el, számos bazilikát és templomot emelnek és neveznek el róla. Európában ez a tisztelet a középkorban volt a legerősebb, de nem csak a lovagok oltalmazójaként, hanem a nép körében is nagyon elterjedt, ikonikussá vált alakja. A sárkányölő motívum később épült be a György-legendába.

„Silena városa közelében volt egy tó, s abban lakott egy mérges sárkány. Már többször megfutamította a népet, amikor fegyveresen ellene vonultak. Így hát a polgárok naponta két juhok adtak neki.

Amikor a juhok megfogyatkoztak, megegyeztek, hogy naponta egy embert áldoznak a szörnynek. Sorsot vetettek, mely alól senki sem vonhatta ki magát.

Amikor már a városnak szinte minden ifja és leánya áldozatul esett, történt, hogy a sor a király leányára esett.

A király jajveszékelt és megkísérelte, hogy leányát megóvjja a nyomorúságos haláltól. A

nép pedig rettegett, hogy mindnyájukat megöli a sárkány.

Könnyezve ment a leány a tóhoz. És ekkor Szent György arra jött lóháton. Megkérdezte, mi baja van. A lány így válaszolt: „Jó ifjú, szállj gyorsan lovadra, és sietve fuss el innen.”- és elbeszélte neki mindent.

Ő pedig ezt mondta: „Ne félj, segíteni fogok rajtad Krisztus nevében.”

Még beszéltek, amikor a sárkány kiemelte fejét a tóból. A leány reszketett a félelemtől, György azonban lovára pattant, keresztet vetett magára és szembelevagolt a sárkánnyal, amely rárontott.

György nagy erővel megforgatta lándzsáját, Istennek ajánlotta magát, és olyan súlyos csapást mért a sárkányra, hogy az a földre zuhant. Akkor megparancsolta a leánynak, hogy a sárkány övét kösse a nyakára és vezesse be a városba. Az megtette és a sárkány úgy ment utána, mint egy szelíd kutya.

A városban a nép rettenetesen megijedt, de György így szólt hozzájuk: „Ne rettegjétek, mert az Úristen küldött hozzátok, hogy megszabadítsalak benneteket ettől a sárkánytól.

Ezért higgyetek Krisztusban, és keresztelkedjétek meg, akkor megölöm ezt a sárkányt.

Így hát a király és a nép megkeresztelkedett, György pedig kihúzta kardját, és megölte a sárkányt.

Ugyanazon a helyen szép templomot építettek, és az oltárnál élő forrás fakadt, amely meggyógyított minden beteget, aki csak ivott belőle.”

(részlet Szent Györgyről a Legenda aureából)

Sárkányölő Szent György ünnepét a keresztény egyházak többségében április 23-án tartják, Magyarországon és Csehországban viszont április 24-én emlékeznek meg róla.

☞ archiv.katolikus.hu/szentek

Összeállította: **Boros Bogárka**

A halálból az életre

(Folytatás az első oldalról) A feltámadás az új életről szól, arról, hogy Isten az úttalanból is talál kiutat.

A Jeruzsálemi sírban történt feltámadás olyan világnézetet tár elénk, amely meghatározza, hogyan mozgunk a világban, mire helyezzük a fókuszot, mit és hogyan cselekszünk.

Harmadsorban a feltámadás egy általános jelenség. Mindenütt megtörténik, mert minden meghal és valami mássá alakul. Életünkben és kapcsolatainkban állandóan tapasztalunk, halálokat és feltámadásokat. Mély paradigma ez, hogy újra és újra átéljük, nem csak húsvétkor. Végül mikor a feltámadás lehetőségével élünk, egy eddig ismeretlen területre kerülünk. Jézus feltámadása egy olyan lépés volt, amelyet senki nem látott előre és egy olyan valóságot hozott mozgásba, amelyet senki nem tudott volna előre jelezni. Ez a tény adja számomra a reményt, hogy amikor nem látjuk a változást az életünkben, mégis ott van a munkában, Isten munkájában, egyelőre még láthatatlanul. Arundhati Roy így fogalmaz: „egy másik világ nem csak hogy lehetséges, hanem már úton (alakulóban) is van, és egy csendes napon hallani fogom, hogy lélegzik.”

John Dear jezsuita atya mondja: „a feltámadás emberének semmi köze sincs a halálhoz. Nem támogatjuk a halál erőit. Nem hozunk halált senkinek. Ellenállunk a militarizmusnak, lebontjuk a fegyvereket, és megpróbáljuk átformálni a halál kultúráját. Mi az erőszakmentesség, megbocsájtás, együttérzés és a béke emberei vagyunk. Látjuk Krisztus uralkodásának eljövételét az életen a feltámadásban, ahol nincs többé halál, háború, erőszak és könny.” Törekedjünk arra, hogy az imát beépítsük mindennapi életünkbe, a nap folyamán elmondott imák alapozzák meg a hitünket, ahogy szorosabb kapcsolatot teremtünk Istennel. Ez a küldetésünk.

Nagyon tetszik Julia Esquivel, Guatemalai költő könyvének a címe: „A feltámadástól fenyegetve” (Threatened with Resurrection) – mert, mit fenyeget a feltámadás? Reménytelenséget, félelmet, csüggedést, szorongást, halált. Mindezeket fenyegeti a feltámadás, mert tudjuk, hogy nem győzhetnek. Nem mindig tudjuk garantálni az élet minőségét, de azt igen, hogy az élet nyer.

Sokan keresztényeknek tartjuk magunkat, és fontosnak tartjuk, hogy karácsonykor,

húsvétkor, eledel szenteléskor megjelenünk a „templomban”, igazolva keresztény bizonyítványunkat. A húsvét nem szolgálhat minimális küszöbnek. Sokkal nagyobb lelki hasznot tapasztalhatunk meg, ha rendszeresen összegyűlünk testvéreinkkel megünnepelni a húsvétot.

Julia Esquivellel hívlak: „csatlakozz hozzánk ebben a vigiliában és megtudod milyen álmodni. Akkor tudni fogod, hogy milyen csodálatos a feltámadás fenyegetése.” Ma

meghívást, felszólítást kapunk arra, hogy öleljük át és válasszuk a feltámadást, a magunk és mások életében, hogy Húsvét-i emberként élhessünk. Egy barátom, mondta: „türelem, tanulás, alázat és áldozat vállalás nélkül, a vágyaink nem teljesülhetnek”. Amíg nem vagyunk hajlandóak áldozatot hozni vágyainkért, addig vágyaink csak lehetőségek, álmok maradnak. Merjük meghozni az áldozatot, ne maradjunk életünk sírkamráiban, hanem Krisztust követve, mi is támadjunk fel a halálból az életre.

Marci pap

Lásd meg Istent mindenben (is)!

„Én meg majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad.” (János 14:16)

Isten feltétel nélkül szeret minket – halljuk ezt kiskorunk óta a templomban, hittan órákon, a szüleinktől, nagyszüleinktől. És tényleg: Ő az egyetlen a mi életünkben, aki akkor is megingathatatlanul szeret minket, amikor nem vagyunk érdemesek rá.

Az elmúlt hetekben többször éreztem azt, hogy velem van Isten. Kirándulni voltam, és egyszerűen annyi csodaszép dolog történt velem és körülöttem, hogy nem tudtam mást mondani, csak azt, hogy „Igen, ez itt mind Isten!”. Ő ott volt, segített mindenben, vele együtt tudtam megélni azt a sok élményt, ami körülvett. Ezt mondta (mintegy bizonyítékként) Jézus is: „S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Máté 28:20)

Isten folyamatosan gondot visel ránk: segít, amikor kell, támogat, választ ad nekünk. Sose tudhatjuk, de lehetséges, hogy éppen egy másik emberen keresztül próbál segíteni nekünk. Ennek lehettünk szemtanúi egy alkalommal, amikor különböző témákról beszélgettünk egy kisebb csoportban, és kialakult egy egészséges vita. Mire a végére értünk kiderült, hogy az egyik felet régóta foglalkoztatott egy kérdés, amin hiába gondolkodott, nem kapott választ, egészen mostanáig. Ugyanis a vita közben elhangzott egy mondat, ami megadta a keresett választ. Ebben is látszik, hogy

a kérdéseink nem maradnak megválaszolatlanok, csak türelmesen várunk kell és imádkoznunk kell azért, hogy lássuk meg a választ, amit megkapunk – a maga idejében. Isten időzítése (legyen szó akármiről) megkérdőjelezhetetlenül pontos.

Mindig minden akkor történik, amikor kell, akármit is gondoljunk mi. Emberi ésszel fel nem fogható nagyság vesz minket körül, amit megkérdőjelezhetünk, kételkedhetünk benne, de megérteni nem tudjuk, csak halálunk után, amikor személyesen találkozunk a mi Teremtő Atyánkkal.

Mindaddig viszont, amíg itt élünk a Földön, törekedjünk arra, hogy vegyük észre Istent mindenben, ami körülvesz minket, és legyünk kedvesek egymással, mert soha nem tudhatjuk, hogy Isten rajtunk keresztül üzen valakinek, akinek eget rengetően szüksége van Rá, akár belátja, akár nem. Köszönjük meg Neki, hogy megteremtett minket, hogy a tervének részesei lehetünk, és hogy mi is tehetünk valami jót itt, a Földön, ahol manapság nagy szükség van az önzetlenül szerető emberekre.

Cseke Mónika

Tolcsvay

Nemrégiben egyre több kóruspróbán, a plébánián és a környezetemben gyakran elhangzott ez a név. Ha tovább megyünk akkor a "Tolcsvay Magyar Mise" még többször. Váratlanul ért, amikor Marci atya közölte velünk, hogy két hét múlva jön a Mustármag együttes előadni a Magyar Misét és az egyházi kórus támogatására is számítanak. Kézbe is kaptuk a kottákat. Mindenki félve vette kézbe, mert tudtuk, hogy nagyon kevés időnk van a felkészülésre és nem mellesleg számunkra új dolog volt... eltért az eddig megszokott egyházi művektől.

De ki is ez a Tolcsvay?

Mi is ez a "Tolcsvay Magyar mise"?

Tolcsvay László elsősorban rockopera és musicalszerző, a hatvanas évek beatgenerációjának egyik kimagasló egyénisége. 1950-ben született Budapesten. Klasszikus zenei tanulmányai mellett beatzenekarokban játszott, tizenhat évesen már dalokat komponált. A Tolcsvay Trio alapító tagja. 1968-ban vált ismertté, amikor megnyerték a Ki mit tud-ot. Együttesük elsőként ötvözte a rock-muzsika elemeit a magyar népzenevel, új utat nyitva ezzel a hazai rockzenének. 1973-ban komponálta Petőfi Sándor versére az azóta legendássá vált Nemzeti dalt, amely korosztályának himnuszává vált. 1973-tól a Fonográf együttes tagja és zeneszerzője.

1987-ben testvérével, Tolcsvay Béla Kossuth díjas zeneszerzővel komponálták a Magyar Mise című rockoratóriumot. A Magyar Mise új pályaszakasza felé indította szerzőt, hallgatói számára pedig úgy beszélt a spiritualitás fontosságáról, hogy nem követi szigorúan egyik egyházi felekezet előírásait sem. A Magyar Mise zeneileg rendkívül sokrétű, a rock-, a szimfonikus- és a népzenei ötvöző oratórium. Előadásaiiban a Muzsikás Együttessel Vikidál Gyulán át Pitti Katalinig, a hazai zenei élet minden műfajának nagyjai dolgoztak. Az unikális zenei anyag és annak rendhagyó megvalósítása nemcsak itthon aratott sikert: turné keretében járta végig Németországot Dortmundtól Münchenen át Aachenig, ahol a legnagyobb templomokban és neves koncerttermek színpadain adták elő. Ősbemutatója 1987. július 12-én a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon volt

Novák Ferenc koreográfiájával, Csikós Attila díszletében, Koltay Gábor rendezésében. 1990. december végén a Zeneakadémián adták elő, melyet a Magyar Televízió is közvetített. Számos bemutatója volt Magyarországon, majd 2017-ben Csíkszeredában is bemutatták, ahol maga a szerző, Tolcsvay László is jelen volt.

A Mustármag Együttes évek óta előadja. Szólistáik neves erdélyi opera és filharmonikus énekesek. Vezetőjük Ft. Papp László, aki a marosvásárhelyi Mustármag Kollégium vezetője. Az együttes kórusát e kollégiumban lakó diákok alkotják. Büszkeséggel töltött el, hogy ezen együttes részei lehettünk egy kevés időre.

Elmondhatom, hogy bár mindenkünkben bennünk volt a félelem, úgy érzem ennek ellenére az előadás alatt jól éreztük magunkat. Láttam, hogy volt aki behunyta szemmel énekelt, kizárva minden külső dolgot és beleélve magát a mű szépségébe. Jól eső érzés volt látni az Önök érdeklődését, hisz megtelt a templom. Úgy éreztem, hogy Önöknek is meghatározó élményt nyújtott Tolcsvay Magyar miséje.

Domahidi Vaszi Zalán

Lelki töltődés nőknek az eucharisztia jegyében

Beszámoló a Nők lelkinapjáról

Habár régebben is voltak hasonló események, idén először került meghirdetésre a körzetinek mondható nők lelkinapja, amely a „Semmi sem olyan nagy, mint az Eucharisztia. Ha Istennek volna bármi, ami ennél értékeesebb, nekünk adta volna” Vianney-i Szent János mottóval indult útjára.

A Csíkszentkirályi Szent István Plébánia szervezésében 2020. március 7-én, szombaton megtartott eseménynek a Csíkszentkirályi Kultúrház adott otthont. Az eseményen összesen 81-en vettek részt.

A program célja az Eucharisztia évére való felkészülés, ezáltal a fogalom jobb megértése és a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus megismerése.

A jelenlevőket Ft. Papp Márton atya köszöntötte, majd a program dicsőítéssel és ismerkedéssel folytatódott. Az elmélyülés megkezdésében Ft. Kovács Zsolt, csíkszentmártoni plébános „Mit is jelent az eucharisztia” című előadása segítette a jelenlevőket. Az eucharisztia fogalmának tisztázása után a plébános őszintén és közvetlenül beszélt saját élményéről, hogy miként találkozott Jézussal az eucharishtiában. Kiemelte, néha elég csak teljes csendben, külső és belső némasággal csodálni az oltáriszentséget és úgy várni a találgatást a Megváltóval.

Második programpontként Fábry Kornél atya szóló videóon keresztül arról, hogy „Mi fán terem a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus?”. Ez egy olyan nagy világméretű esemény, ami arra törekszik, hogy a világ minden tájáról szeptemberben Budapestre zarándokló emberek együtt, közösen tapasztalhassák meg, hogy az eucharisztia nem csak a szentmisében csúcs és forrás, de a hétköznapijainkban is. Arra is felhívta a figyelmet, ha valaki nem tud ott lenni, akkor is tudja támogatni az eseményt egy imával, egy felajánlással.

Ez után szintén a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egyik előkészítő eseményének, a 2019-es Forráspont esemény egyik videóján keresztül szólta a jelenlevőkhöz Papp Miklós görögkatolikus pap. Előadásában az

eucharishtiát a tenyér és az öt ujj szimbólumával próbálta ábrázolni. A hüvelykujj azt jelképezi, hogy Isten önmagát adja számunkra, a mutatóujj, hogy mindenki élete egy hivatás és Isten küld minket ismerjük fel és tegyük meg amire elhívott. A középső ujj arra hív, hogy emelkedjünk fel, ne elégedjünk meg azzal, hogy rendes emberek akarjunk lenni, hanem merjünk arra vágyani és azért tenni, hogy szenté váljunk. A gyűrűsujj, amely arra emlékeztet, hogy Istent szerelemmel kell szeretnünk, és így kell az oltáriszentség elé is járuljunk, amikor megáldozunk, akkor abban a pillanatban olyan mintha az ara és a vőlegény találkozna az esküvője napján és az a szeretet mélyről fakadó és örök. A kisujj akkor jön képbe, amikor megáldoztunk, az eucharisztia nem hagy békén, hanem arra buzdít, hogy osszuk szét magunkat, menjünk és a kicsikkel, elesetekkel is foglalkozunk. A tenyér nem más, mint Isten sebzett tenyere,

amiben mind vagyunk, és bármit teszünk, ebből nem tudunk kiesni.

Az elmélyítő programpontok és az ebéd után Simó Irma pszichológus, szupervizor, mentálhigiénés szakember és az Áradat Egyesület elnöke, valamint Pongrácz Tímea három gyerek édesanyja és tanár mesélt az ők személyes élményeiről, hogy nőként mint jelent mindennapjaikban az eucharisztia, miért ragaszkodnak ennyire hozzá és hogy is alakult az életük.

Simó Irma először kicsit magáról mesélt, majd elmondta nincs olyan nap, amikor ne vágya az oltáriszentséggel való találkozásra, ez teszi teljesebbé az életét. Három fő kulcsszóra alapozott: az adorációra, a kompasszióra és Jézus Szent Szívére.

Pongrácz Tímea is az életén, házasságán és az anyaságában megélteken keresztül látatta, hogy elengedhetetlen a mindennapokban az

eucharisztia, hogy a szentségimádás, áldozás és szentmisén való igazi jelenlét milyen teljességgel bír egy nő életében. Arra bízott mindenkit, hogy merjünk Istentől hangosan, nagy és konkrét dolgokat kérni.

Az előadásokat egy kiscsoportos beszélgetés fogta össze, ami során mindenki kiemelhetett azt az egy dolgot, amit haza visz a lelkinapról és megpróbál beépíteni az életébe.

A nap csúcsa és forrása a szentmise volt, szentségi kitétellel, valamint gyónási lehetőséggel.

A lelki táplálék mellett minden kedves résztvevő ajándékol magával vihetett egy szál virágot. És végül nem maradhat el a köszönet sem, első sorban a Jóistennek, hogy ennyi embert meghívott a találkozásra, a jó időért, amivel megajándékozott, minden előadóért és támogatóért, akik hozzájárultak ahhoz, hogy ez a nap ennyire teljes lehessen.

Nagy-Kercsó Katalin

Vegyük le maszkjainkat!

Hogyan lehetünk a remény emberei a bizonytalanság idején?

***M**a sokan maszkokat keresünk, tűvé tesszük értük a környéket, gyógyszertárakat. Úgy gondoljuk, hogy talán segít, hogy ne érezzük magunkat kétségbeesettnek. Vagy csak azért kellene, hogy elrejtse azt, akik valójában vagyunk. Bármilyen okból is hordjuk őket, úgy gondolom, hogy ez a „vírus”, le fog venni rólunk egy pár maszkot, és hozzásegít ahhoz, hogy rátaláljunk, felfedjük valódi lényünket.*

A „koronás válság” nem az, amit bárki is akarna, de remélem, hogy az a válság, amely megmutatja, hogy kik is vagyunk valójában mi keresztények. Ahogy a maszkok lehullnak, ez nyilvánvalóvá fog válni. De felkészültünk-e rá? Remélem, hogy ez a kritikus idő mások szeretetét és szolgálatát hozza a felszínre. Hiszen Krisztus is ezt tette a halálán és feltámadásán keresztül, még akkor is, ha ez személyes kockázattal és áldozattal járt.

Mindannyian tudjuk, hogy mit kell tennünk, de ezt emlékeztetés gyanánt írom, nekünk keresztényeknek, mert szükségünk van olykor, hogy emlékezzünk, vagy hogy emlékeztessenek.

Hogyan lehetünk a remény emberei a bizonytalanság idején?

Nem szeretjük tehetetlennek érezni magunkat. És mégis, az ilyen helyzetek segítenek bennünk megérteni saját korlátainkat. Nem tudjuk a kezünkben tartani szereteteink egészségét és jólétét, és nem tudjuk teljesen megjósolni ennek a vírusnak a jövőjét vagy a társadalomra gyakorolt hatását. Keresztény szempontból nézve, ebben az áldatlan helyzetben rejlik egy áldott lehetőség. Amikor önmagunk és hatalmunk végére érünk, Isten kegyelmével szembesülünk. Választ találunk benne a félelemre, a függőségre és a bizonytalanságra, mert Ő a Végtelen, a Megbízható és a Biztos. A keresztény szempont lehetővé teszi számunkra, hogy az ismeretlen megtapasztalásában hozzáférhessünk sebezhetőségünkhöz az ismeretlen megtapasztalásában. Ugyanakkor a valódi bátorság

forrását is kínálja nekünk ez a tapasztalat, amikor a napoknak a híre: a társadalmi távolságtartás. Vigyázzunk, hogy a távolság megtartása ne az egymástól való eltávolodáshoz vezessen, mert ha igen, akkor rosszabbak és nem jobbakké leszünk. A lényeg egyszerű: a távolságtartás szükségszerű, de a kapcsolati eltávolodás nem. A fizikai távoldás és az ön-karantén ebben az időszakban olyan kihívásokat kínál, amelyek helyzetünkől függően változnak; távmunka és otthoni iskola; magány, a másoktól való fizikai távolság, a türelem gyakorlása, miközben a szokásosnál több időt töltünk kicsi terekben a családdal.

Használjuk ki a lehetőséget, hogy figyeljünk szomszédainkra, építsünk egymás között hidakat akkor is, amikor a vírus szociális moratóriumot akar létrehozni.

Hogyan lehetünk a remény emberei a bizonytalanság idején?

Mit kell mondanunk mint keresztények ilyen nehézségek közepette? Hogyan találhatunk reményt és bátorítást? A híradók és a média különféle hangjai hangosak, ellentmondásosak és zavarodottak. Ez a zűrzavar új lehetőségeket kínál. Sokszor mondogattuk: „Sajnálom, túl elfoglalt vagyok, nincs időm erre vagy arra.” Most felkérést kapunk, hogy karoljuk fel a lassulást. Fogadjuk el ezt, mint ajándékot, találjuk meg a közösség felkarolásának módjait. A szentírásban gyakran a csendben találkozunk Istennel, tehát azt remélem, hogy ebben az időszakban rátalálunk a lelki vigaszra és azokra a módszerekre, amelyekkel kapcsolatba léphetünk valaki nálunknál nagyobbval.

A csend kétségtelenül elfeledett gyakorlat ebben a nemzedékben. Sokunk számára a csend pusztán a beszéd elmulasztása, de a sivatagi atyák (a 3. századi szerzetesek) jelezték, hogy a csend Isten meghallgatásáról szól. Amikor hallgatunk Istenre, azt tapasztaljuk, hogy a remény kötelét dobja nekünk, hogy a jövőbe vonjon bennünket. Ha elfogadjuk a lassulást és az Istennel folytatott csendet, akkor növekedni fogunk a

reményben és rátalálunk Istenre, mint minden remény forrására.

A remény emberei lehetünk, ha tördünk a gyengékkel?

Isten arra hív, hogy annak a szeretetnek a fényében éljünk, amelyről Ő maga adott példát nekünk. Ez a szeretet többet kér tőlünk, mint amennyit adni akarunk. Ez a szeretet gyakran többet vesz el tőlünk, mint amennyit várnánk. Ez a szeretet gyakran meggyógyít bennünk valamit, amiről nem is tudtuk, hogy el van törve. Ezért kell gyakoroljuk a szeretetet, hogy amikor eljön az idő, akkor készek legyünk többet adni, mint amennyit kérnek tőlünk, és készek legyünk a gyógyulásra olyan helyen, ahol nem is gondoltuk, hogy sérültek vagyunk. A legjobb dolog, amit tehetünk a Szeretet áldásának a fogadása és gyakorlata. Nekünk keresztények számára, az hogy hogyan hozunk áldozatot a rászorulóknak szolgálatában, a mutatója annak, hogy mennyire értettük meg hogy mit tett Krisztus értünk, és erre, hamarosan, nagy lehetőségek fognak kínálkozni.

Az emberek azt kérdezik, hogy ez lenne Isten büntetése, vagy csak a bukott világban élés egyik aspektusa? A bibliai idők emberei az ilyen pillanatokat mindig arra használták, hogy megtérjenek, elmélkedjenek a világ dicsőségének múlásán és újra Istenre összpontosítsanak, mint áldásaiknak valódi forrására. Merjük elmondani Istennek, nem uralom az életemet, nem én tartom a kontrollt. Kérjük tőle az alázatot, hogy felfedezzem azt a paradox szabadságot és békét, amely abból származik, hogy megértem nem én uralom az életemet, hanem Isten. Imádkozzam, hogy Isten szeretete és együttérzése nyilvánvalóvá váljék rajtam. „Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk”. (2Tim1, 7)

Újra megkérdem, hogyan lehetünk a remény emberei a bizonytalanság idején?

Olyan reményre van szükségünk, ami megrendíthetetlen. Minden dolog, amiben eddig

reménykedtünk: – a növekvő gazdaság, a hosszabb élettartam, a személyes szabadságunk növelése, önmagunk megértése – hirtelen kártyavárként omlik össze. Kikezdhettelen reményre van szükségünk. Néhányunk számára meglepő lehet, de ez a remény Krisztus személyében kínálkozik számunkra. Még ha valaki nem is hisz Krisztusban, az üzenet hogy Isten annyira szerette a világot, hogy elküldte egyszerű fiát, hogy győzedelmeskedjen a halálon, és örök életet kínáljon számunkra a mennyek országában, arra enged következtetni, hogy a rossz körülmények ellenére is a jövőnk hihetetlenül ragyogó. Ha elhiszük, hogy ez az üzenet igaz, akkor a halálnál nagyobb reményünk van. Krisztus saját emberi élete egy halált meghódító Reményt kínál nekünk, és pontosan erre van most szükségünk.

Kik vagyunk valójában?

Tekintsünk vissza és kérdezzük meg, hogy a Keresztény egyház miért hív újra és újra egy ilyen önfeláldozó életre. A válasz a kérdésünkre részben abban rejlik, hogy a mennyország polgárai vagyunk. Ebben van a mi reményünk, nem ebben az életben, hanem ami utána következik.

Bár mindenki ügyesen beszél béke idején, de a válság pillanatai azok, amelyek meghatározzák, kik vagyunk valójában, és miben

hiszünk valóban. Arra buzdítalak, hogy nézzünk túl önmagunkon és minden lehetőség megadatik, hogy „Krisztus illata” legyünk a világban. „Mert Krisztus jó illata vagyunk mi az Istennek, azok közt, akik elkárhoznak.” (2 Kor 2,15)

Kik vagyunk mi Jézus követői 2020-ban? Vajon a politikai hatalom, a nyereségvágy vezérel minket, vagy azok leszünk, akik megmutatják Krisztus szeretetét a növekvő krízis közepette? Nem kell kétségbeesni, nem kell feladni, és nem kell kijelentenünk, hogy minden romokban van. Hanem a jelenlevő bizonytalansággal, bizalommal és cselekvéssel szálljunk szembe.

A maszkok elfogynak, a maszkok leesnek. Talán nem kellene megvárunk ezt a pillanatot, hanem leszedve maszkjainkat mutassuk meg kik vagyunk mi Keresztények, mutassuk meg, hogy mit jelent kereszténynek lenni manapság.

Ez a mi napunk. Imádkozom, hogy jobban hasonlítsunk Krisztusra és nem a legrosszabb impulzusainkra.

Ideje levenni a maszkokat, hogy a remény emberei lehessünk a bizonytalanság idején.

Marci pap

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyházközségünk új tagját:

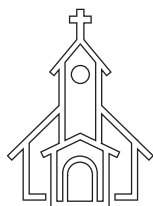
Bartis Áron

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

**Sándor Ferenc
Gábor József
Páll János
Tánczos Ferenc**

Ünnepeink

- Virágvasárnap. Az Úr szenvedésének vasárnapja.
- Húsvéti szent három nap: Nagycsütörtök; Nagypéntek; Nagyszombat.
- Húsvét vigília ünneplése.
- Húsvét vasárnap.
- Isten irgalmasságának vasárnapja.

Egy hivatás

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

*Egy meghívás, egy elhatározás, akarat, kitar-
tás! Így szeretném jellemezni azt, ami szeret-
nék lenni.*

Amikor az ember a hivatásáról be-
szél, azt hiszem nagyon fontos, hogy
visszatekintsen, illetve felidézze hi-
vatásának okát, kiinduló pontját. Amikor én
visszatekintek hivatásomra, olyan mintha egy
hullámvasútra tekintenék, amely egyszer ma-
gasabban, máskor alacsonyabban haladt és
halad előre. Az én hullámvasútam akkor kez-
dődött, amikor kisgyermekként a testvérem
magával vitt a templomba ministrálni, ame-
lyet nagyon hamar megszerettem. Nagyon
sokat jártam ministrálni. Annyira megsze-
rettem, hogy már otthon is misézni kezdtem.
Már akkor elhatároztam, hogy pap leszek.
Az évek teltével valahogy eltértem ettől az
elhatározástól, de a templomból soha nem hi-
ányoztam. Egy idő után nagyon megtetszett
az, ahogyan a kántor énekelt és felfigyeltem
rá, nagyon szépen énekelt. Ennek az lett a kö-
vetkezménye, hogy kántor szerettem volna
lenni. Bejelentettem ezt plébánosomnak, aki
nagyszívvel segített a kántoriskolába való be-
jutásomhoz. Ott nagyon hamar megszerettem
az orgonát, így nagyon rövid időn belül el-
kezdtem tanulni, illetve billentyűzni egy-egy

szintetizátoron, később pedig már lehetősé-
gem volt az orgonán is játszani.

Amikor viszont tizenegyedikes lettem, az isko-
la kápolnabúcsújának Szentmiséje, legfőképp
az átváltoztatás szavai nagyon megérintettek.
„Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, mert
ez az én testem, mely értetek adatik. Vegyétek
és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az
én vérem kelyhe, az Új és örök szövetségé.
Ez a vér értetek és mindannyiótokért kion-
tatik a bűnök bocsánatára. Ezt cselekedjétek
az én emlékezetemre!” Ezen szavak hallatán
azt éreztem meg, hogy az Úr hív engem az Ő
szolgálatára. Úgy érzem, hogy az a Szentmise
életem egyik fordulópontja. Ekkor ismét el-
határoztam, hogy tényleg pap szeretnék
lenni, az Urat szeretném szolgálni. Ekkor tett
elhatározásomban azóta is meg tudtam ma-
radni, ki tudtam tartani, illetve életem végéig
ki szeretnék tartani. Persze, itt is vannak meg-
próbáltatások, kihívások, amelyekkel az Úr
próbára tesz, de ugyanakkor a szükséges erőt
és türelmet is megadja a megpróbáltatások
elleni győzelemért. De az, hogy ezt az erőt,
amit kapunk, mi hogyan használjuk fel, vagy
egyéltalán felhasználjuk-e, rajtunk múlik. Úgy
érezem, nagy hálával tartozom Istennek azért,
hogy kiválasztott és meghívott.

Kedves hívek! Kedves fiatalok! Arra szeretnék
bátorítani mindenkit, hogy bátran merje vál-
lalni azt, amire őt az Úr meghívta! Nincs miért
félnünk, hogy vajon mi lesz ha... . Az Úr a Jó
Pásztor vigyáz ránk és mindig a jó útra fog te-
relni bennünket, ha megtartjuk az Ő kérését.
Ne engedjük, hogy más győzzön fölöttünk,
csak az Úr, aki a Jó pásztor. Ámen.

Léstyán László, IV. éves kispap

Az imaapostolkodás szándékai

*Imádkozzunk azért, hogy a függőségben szenvedők segítséget és támogatást
kapjanak.*

Játék terem minden bokorban

Immár több mint két hete szünetel hazánkban a bölcsődei-, óvodai- és iskolai oktató-nevelő tevékenység. Számos szülő otthonra költöztette irodáját is a gyermekek felügyeletének biztosítása érdekében, ezáltal is óvva a nagyszülőket a vírusveszélytől. Nem kis feladat hárul a szülőkre így, segítség nélkül. Az alábbi játék- és feladatgyűjteménnyel ötleteket szeretnénk adni ahhoz, hogy hogyan lehetne tartalmasabbá és érdekesebbé tenni az egész család számára ezt a beláthatatlan ideig tartó „kényszervakációt”.

Már az ovisok is bevonhatók sok háztáji feladat végzésébe, hisz nekik a legnagyobb hajtóerejük a kíváncsiság és a „magam akarom csinálni” érzése. Biztosítsunk számukra a kert szegletében egy olyan helyet, ahová már most kiültethetnek pincében áttelelt, ki-
zöldült hagymát, fokhagymát, petrezselymet, ahová vethetnek salátát, spenótot, zsázst. A nagyobb gyerekek feladattudatuk révén már önállóan gondozni is tudják a rájuk bízott részt egész nyáron át. Segítséggel szúrjanak le barkaágot, kb. 25 cm hosszú feketeribizli hajtást. Ültessenek csemetéket, virágládába paradicsom- és paprika magot, melyet folyamatos megfigyelés mellett gondozhatnak. Ez a későbbiekben további munkafolyamatok elindítójává válik.

Kedves gyermekek! Használjátok ki a kertes ház adta előnyöket, lehetőségeket, akár van testvéretek, akár egymagotokban kell játszaniotok, semmiképp nem barátaitok társaságában! A mozgással számtalan negatív energiát is kiadhattok magatokból, ezért ugrókötelezettek, gumizzatok, rendeztetek zsákbaugrást versenyszerűen vagy az önmagatok teljesítmény-idejét továbbfejlesztve,

párban lovazzatok, rajzoljatok a járdára ugróiskolát csigavonalban vagy más alakzatban, melyen ugrálhattok fél-, illetve páros lábon.

Ügyességi játékokat elődeink is játszottak, melynek alapanyagait a természetből gyűjtötték. A mai, üzletben található kész játékeszközök sok esetben ezen régi, népi játékok továbbfejlesztett és környezetromboló verziói. Ezért játszhattok olyat, hogy új funkciót tulajdonítotok bizonyos tárgyaknak, természeti kincseknek. Gyűjtsetek össze otthon található terméseket (toboz, dió, barkackmag) válogassátok szét időre, pakoljátok át egyik tálból a másikba kanál segítségével. Játsszatok ruhacsipesz játékot – kukoricaszemeket megcsippentve és áthelyezve egyik tálkából a másikba. Gyűjtsetek érdekes kavicsokat, fessetek rájuk, készíthettek zörgőt dobozba vagy kindertojásba zárva különböző méretű, eltérő mennyiségű kavicsot, a nagyobb köveket le is meszelhetitek ágyáshoz. Eperágyásba jó cselvetés majd éres előtt időtálló piros festékkel lefestett kavicsokat kihelyezni, mely a falánk madaraknak kedvét szegi, hogy rákapjanak az ízletes gyümölcsre, miután párszor rákoppintanak a kemény kőre. Kavicsokkal, termésekkel, magokkal rakjatok ki saját elképzelés szerint különböző képeket, a kisebbeknek rajzoljunk meg nagyobb formákat (pl. napocska, virág) járdára, papírra vagy a szoba földjére leterített kiselejtezett lepedőre. Ha találtok fűzfát a közeletekben, készíthettek vesszőkarikát (gúzszt) a hajlékonyabb ágakból, melyeket egy függőlegesen földbeszúrt 30 cm-es karóra kell rádobni, vízszintesen tartva és kipörgetve magatok előtt a vesszőkarikát. Kössetek rá egy gúzszt fél méternél rövidebb madzag

egyik végére, másik végére erősítsetek egy botot, melyet kezetekben tartva lendítsetek a magasba, a karikát visszaérkezésükre a bottal kapjátok el. A szomorúfűz hajlékony ágaiból kisebb vesszőkarikák is készíthetők, melyeket láncszerűen egymásba kapcsolhattok dekorációnak. Tavaszi dekorációhoz gömbbé is formálhatjátok ezeket a hajlékony vesszőket.

Játszatok „bombázós” játékot. Készítsetek pár darab kis batyut egy kb. 15-20 cm átmérőjű, kör alakú anyagból, magokat kötve a közepére, hogy némi súlya legyen. Helyezzétek a batyut egy étkezéshez használt villa nyelére, majd hirtelen mozdulattal nyomjátok meg a villa ágait. Célba vehettek egy kockából felépített várat, de egy tálba is „belelőhetitek”.

Régi, kiselejtezett harisnyából készíttetek fűrészparral kitömött „fűfejet”. Ehhez alkalmasabb a fűmag, de akár búzát is tehettek a feje búbjára. Fül is kialakítható egy kisebb rész utólagos elkötésével és drótból szemüveget is

hajtogathattok neki. Kistányérra állítva a naponta meglocsolt kislány vagy kisfiú fűfejek hamar haját növesztenek.

Esős időben pedig lehet készíteni a kisebb gyerekeknek só-liszt gyurmát, amihez nem kell más, mint ugyanannyi mennyiségű liszt, aprószemű só és annyi víz, hogy könnyen gyúrható masszát kapjunk. Ha kész a gyurma ételszínézővel különböző színt is adhatunk neki és már kezdődhet a móka: lehet kéznyomatot készíteni vagy különböző formákat vágni, alkotni belőle. Ha egy-két gyerek van a családban nagyon jó fejlesztő játék lehet a „Szó-lánc” játék, amit nemcsak az egyszerű formában, hanem nehezítve vagy akár román- és angol nyelvű szavakkal is kipróbálhattok. Ugyannakor nagyon jó „agytorna” lehet gyerekeknek, szülőknek egyaránt egy közös Ország-városozás, barchoba játék. Vegyétek elő a sakkot, römit, társasjátékokat és fedezzétek fel az együttjátszás örömeit.

Jó játszást!

Tánczos Csilla és Tőke Mónika

Szentkirályi Ifjak Közössége

Egy két éve működő, hétvégi foglalkozós csoportról van szó, amely megpróbálja összefogni és közösséggé kovácsolni a gyerekeket.

A csoport vegyes és nagyon változatos, előkészítőől nyolcadik osztályig minden korosztály képviselteti magát benne. Ez alatt a két év alatt rengeteg mindent csináltunk már, tanultuk, énekeltünk, kézműveskedtünk, játszottunk, és sok más érdekességgel foglalkoztunk.

Többek között két kiállítást is szerveztünk a foglalkozásaink témáiból, de úgy gondolom, a legnagyobb dolog az volt, hogy 2019 nyarán,

néhányan kijutottunk Budapestre (ott képviselve a szentkirályi ifjúságot) az Út a Boldogsághoz rajzpályázat díjátadójára, ahol a Mutass jó példát felhívásra beküldött közös rajzunkat is értékelték a Legjobbak a jók között díjjal.

Foglalkozásaink nyitottak bárki számára, aki úgy gondolja, hogy szeretne egy kicsit kikapcsolódni, közösségben lenni és megtapasztalni nem csak az egyéni, de a csoportos munka előnyeit, az együtt alkotás örömét.

Boros Bogárka

Ne pánikoljunk, imádkozzunk egymásért

Olyan kihívás előtt állunk, ami még ismeretlen mindannyiunk számára, sok mindent megélhettünk, főleg az idősebbek, háborúkat, kommunizmust, gazdasági válságot, de világjárványt még nem. Ez egy olyan ismeretlen folyamat, amire nem voltunk felkészülve, így sokszor nehéz adaptálni és megérteni azokat a gyors változásokat, amit az úgynevezett COVID-19 avagy a koronavírus által okozott betegség hoz magával.

Kihívás az, hogy nem nézhetünk egymás szemébe, foghatunk kezét és mondhatjuk ki, a béke legyen veled, vagy ami még ennél is nehezebb: nem járhatunk szentmisére és ezáltal nem találkozhatunk Jézussal a szentségi áldozásban.

Fontos, hogy ne lankadjunk le, ne keseredjünk el, hanem próbáljunk felkészülni, amennyire lehet. Legyünk elővigyázatosak, tartsuk be a rendelkezéseket, amiket hiszek, hogy értünk, mindenki egészségéért hoztak meg, és igyekezzünk vigyázni, gondoskodni egymásról.

Ezek mellett megjelent többek között a 777blog.hu-n egy ima, erre az időre, ami több nyelven is elérhető és arra hív fel, hogy ne pánikoljunk, hanem inkább imádkozzunk. Mondjuk el együtt ezeket a szavakat akár közösen, akár magunkban, akár csendben, akár hangosan.

A közös imának ereje van, keresztényként pedig komoly a felelősségünk. Ezért arra hívunk Téged, hogy csatlakozz az imaláncunkhoz, amelyben a bajba jutott emberekért, az őket ápoló orvosokért, valamint a közös jövőnkért fohászkozunk, hiszen Jézus ezt ígérte: „Ha ketten közületek valamiben egyetértetek

a földön, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” 777blog.hu

„Uram, eléd hozzuk betegeinket – vigasztalásért és gyógyulásért fohászkozunk. Legyél közel a szenvedőkhöz, főleg a haldoklókhöz. Vigasztald a szomorkodókat.

Adj bölcsességet és energiát az orvosoknak, kutatóknak; erőt minden nővérnek és betegápolónak ehhez a különösen nagy terheléshez. Imádkozunk mindazokért, akik szenvednek a pániktól. Mindazokért, akiket legyőz a félelem. Imádkozunk a viharban békességért, tisztánlátásért. Imádkozunk azokért, akik nagy anyagi károkat szenvednek, vagy ettől kell tartaniuk.

Jóságos Atyánk, mindenkit eléd hozunk, akiknek karanténban kell lenniük, magányosak és senkit nem tudnak átölelni. Töltsd el szívünket békével. És igen, kérünk azért, hogy ez a járvány visszahúzódjon, a számok csökkenjenek, újra minden a régi lehessen. Tégy minket hálássá minden egészséges napunkért.

Ne engedd, hogy elfelejtsük, hogy az életünk ajándék. Hogy egyszer meg fogunk halni és nem tudunk mindent kontrollálni. Hogy csak Te vagy örök. Hogy az életben annyi lényegtelen dolog van, ami gyakran túl hangosnak és fontosnak tűnik. Tégy minket hálássá mindazért, amit krízisek nélkül olyan könnyen figyelmen kívül hagyunk.

Bízunk Benned. Köszönjük.”

(Johannes Hartl)

Nagy-Kercsó Katalin

Milyen volt az 1938-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

1938. május 25-én zuhogó esőben gyülekeztek az emberek. Egyszer csak elállt az eső, és fél órán belül kisütött a nap! Krisztust emlegette az egész főváros!

Május 26. és 29. között több mint 250 ezer ember utazott fel vidékről Budapestre, hogy részt vegyen a kongresszuson. Kb. 300 ezer budapesti hívó vett részt a rendezvényeken. Május 25-én délután a Hősök terén mintegy 200 ezer ember vett részt az ünnepi nyitószentmisén. A május 26-i áldozócsütörtökön 150 ezer elsőáldozó gyűlt össze a Hősök terén, ahol 300 pap végezte az áldoztatás szolgálatát. Csütörtök este indult a „tündöklő diadalút a magyar sors folyóján”. A Szent István Bazilikától körmenetben vitték a Szent István gőzösre az Oltáriszentséget.

Május 27-én reggel a Hősök terén a katonák és hadirokkantak vettek részt szentmisén. Ugyanaznap éjszaka 150 ezer férfi jelent meg a Hősök terén szentségimádásra, Csávossy Elemér jezsuita atya vezetésével. Az éjfél-i szentmisén ugyanennyien járultak szentáldozáshoz. Ekkor a „világosság a sötét-ségben világított!”

Május 28-án az Egyház egységéért tartott konferenciát rendezték meg. Este ünnepség volt az Operaházban, ahol Liszt Ferenc Krisztus Oratóriumát adták elő. Május 29-én (a befejező napon) a falvak fiatalsága vonult fel az Ünnepi Csarnoknál. 25 ezer fiatal érkezett az ünnepi nagygyűlésre. A Hősök terére folyamatosan gyűlt a nép. A délelőtti szentmisére mintegy 500 ezer ember érkezett. A főoltárhoz vonult a papság: háromszáz áldozópap, hatszáz ministráns, majd papnövendékek, felszentelt papok, bíborosok. 1200 tagú kórus énekelte a Christus Vincit-et. Délután három órakor a Szent István Bazilikából körmenet indult a Hősök terére. Négy és fél órán át hömpölygött a hívek ezer színben pompázó menete. Erre a napra az egymillió Budapest kétmillióra duzzadt a zarándokoktól.

Amikor a körmenet a Hősök terére ért a napsütés helyett zuhogó eső kísérte a menetet de ez nem volt akadály az Eucharistia megélésében.

☞ iec2020.hu

Összeállította: Nagy-Kercsó Katalin

Mária Műve – Fokoláre mozgalom

A fokoláre mozgalom a második világháború idején indult útjára Trentóból, Olaszországból. Elindítója Silvia Chiara Lubich volt.

Mikor Chiara és barátai látták, hogy a bombázásokban nemcsak az épületek, de az álmaik is megsemmisülnek, olyan ideál felé fordultak, amit nem képes elpusztítani a háború. Ez az ideál számukra Isten lett. A kialakult kis közösséghez gyorsan csatlakoztak barátok, ismerősök és ismeretlenek is. A bombázások alatt, a menedékhelyeken együtt olvasták a szentírást és egyre erősebben körvonalazódott annak is a gondolata, hogy Isten egységre hívja a keresztevényeket.

A formálódó mozgalomnak két mottója lett: „Atyám, legyenek mindnyájan egyek” (Jn 17,21) – Jézus főpapi imája – valamint Jézus fájdalmas felkiáltása: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”

Időközben a háború miatt Chiara családja elmenekült Trentóból, Chiara viszont barátaival együtt maradt és házat béreltek, amelyet ők maguk „házacskáznak”, később a trentóiak kezdtek fokolárnak (trentói nyelvjárásban családi tűzhelyet jelent) nevezni.

A háború alatt elsődleges feladatuknak tartották a rászorulókat segítséget: kórházakban dolgoztak, betegeket látogattak és gyakran vendégül látták Trentó szegényeit az otthonukban. A háború után a gyakorlati segítség helyett, a

lelkiség megújítására figyeltek jobban, mely lelkiség az evangéliumi szeretetet állítja előtérbe.

A fokolára mozgalom kifejezetten közösségi lelkiség. Hamar kinőtte Olaszország határait és egyre több és színesebb közösségi igényre válaszolva lett egyre szerteágazóbb a tevékenysége. Maga Chiara Lubich több önálló szervezetet hozott létre: Tömegmozgalmak, Papi Mozgalom egyházmegyés papok számára, Vallásos Férfiak és Nők Mozgalma („fokolárék”), Új Humanizmus Mozgalma, Ifjúság az Egyesült Világért.

Egy olyan mozgalomról van szó, amely a társadalmat belülről építi az evangéliumi egység gyakorlati megélése által. Tagjai az élet minden területén jelen vannak: politika, gazdaság, média, művészetek, sport, stb. és munkavégzésük közben a közösség, az egység megélésére törekednek, ugyanakkor a családok, generációk, csoportok, felekezetek, vallások, társadalmi csoportok közötti egység megélésére is különös gondot fordítanak.

A mozgalom négy területen igyekszik építeni az egységet: lelkiségi mozgalmakkal, más keresztény egyházakkal, más vallásokkal és vallásos meggyőződés nélküli emberekkel.

A lelkiségekkel való párbeszéd célja a katolikus közösségek közti egység elmélyítése és nagy törekvése a keresztény egyházak közötti teljes közösség megszületése is. A más vallásokkal való párbeszédben az egyetemes testvériség elérését tűzték ki célul. Bár a mozgalom evangéliumi értékeken alapul, felhívja a figyelmet a más vallásokban és kultúrákban fellelhető értékekre is. Mivel az általuk képviselt üzenet nem csak vallásos embereknek szól, ezért nagy hangsúlyt fektetnek a vallásos meggyőződés nélküli emberek megszólítására, nekik évente rendeznek kongresszust.

A mozgalomhoz lehet tartozni egy kisközösséghez való szorosabb csatlakozás által, vagy életszentségre való egyéni elkötelezettséggel, esetleg a mozgalom egy-egy kezdeményezésében való kötetlenebb részvétellel.

És végül szeretnék egy gyakorlati példát is mutatni a fokolára mozgalom működésével kapcsolatban, a gazdaság területéről.

A gazdaság jelenlegi működése egyre nagyobb szakadékot hoz létre szegények és gazdagok között. 1991-ben született meg a Közösségi Gazdaság terve: elméletében és gyakorlatában a „szeretet kultúrája” az alap, erre épül a piac és a vállalkozás is. A Közösségi Gazdaságban a „szeretet kultúráját” a hétköznapi gazdasági tevékenység közepette is megélik, ezt támasztják alá immár tizedik éve a hozzá csatlakozó vállalkozások tapasztalatai. A két vagy több ember által megélt szeretet logikája az, hogy ha kölcsönössé válik, akkor közösséget hoz létre. Ez a Közösségi Gazdaság újdonsága. Aki csatlakozik a projekthez, szabad akaratából úgy határoz, hogy a tulajdonában lévő cég nyereségét felosztja: segít a súlyos anyagi nehézségekkel küzdő embereken, támogatja az „adás kultúrájára” való képzést, fejleszti a vállalkozását.

A terv hamar visszhangra talált Latin-Amerikában és Európában, jelenleg 1000-nél is több különböző méretű és profilú cég a tagja.

☞ www.katolikus-honlap.hu/1202/fokol.htm?fbclid=IwAR1_30pldHETFWIU-JCtNCfeafnG73xyd-6BpzhPOZpyS0vjeSEhznDhaLo

☞ hu.wikipedia.org/wiki/Chiara_Lubich

☞ hu.wikipedia.org/wiki/Fokol%C3%A1re_mozgalom

☞ lexikon.katolikus.hu/F/Fokol%C3%A1re%20Mozgalom.html

☞ youtu.be/tQ12dqV5Bis

Összeállította: **Imre Beáta**

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 800 példányban.